

คำรื่นหูในภาษาไทย

นางสาว แก้วใจ จันทร์เจริญ

ศูนย์วิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต

ภาควิชาภาษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2533

ISBN 974-577-453-7

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

016694

๑๐๓๐๗๓๔๘

EUPHEMISM IN THAI

Miss Kaewchai Charncharoen

ศูนย์วิทยบรังษยการ
อุปกรณ์ภาษาไทยที่มีอยู่แล้ว
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts

Department of Linguistics

Graduate School

Chulalongkorn University

1990

ISBN 974-577-453-7

หัวข้อวิทยานิพนธ์ คำรีบันหูในภาษาไทย
โดย นางสาว แก้วใจ จันทร์เจริญ
ภาควิชา ภาษาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา ประลิกธีรัฐสินธุ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....*รักษา*..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชราภัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....*นราพร ฤทธิ์กุล*..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปราณี กลลดาภิชัย)

.....*Q. M. Z.*..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา ประลิกธีรัฐสินธุ)

.....*เบญจกิตติ์*..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ชลิดา ใจนวัฒน์)

แก้วใจ สันกร์เจริญ : คำรื่นหูในภาษาไทย (EUPHEMISM IN THAI)

อ.ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.อมรา ประสีพาร์รัชสินธุ์, 108 หน้า. ISBN 974-577-453-7.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะผลกระทบสังคมของคำรื่นหูในภาษาไทย วิเคราะห์ถึงความหมายตรงและความหมายแฝงของคำรื่นหูนี้ และศึกษาค่ามีนัยมกับโลกศัพท์ลักษณะท่อนในคำรื่นหู

ในภาษาทุกภาษารวมถึงภาษาไทยมีคำศัพท์ที่เรียกว่า คำต้องห้าม ซึ่งหมายถึงคำหรือข้อความใด ๆ ที่ห้ามพูดหรือไม่ล่วงควรที่จะกล่าวตามที่สังคมได้กำหนด เป็น คำที่ใช้เรียก โรคร้าย ความตาย อวัยวะเพศ การขึ้นถ่าย เป็นต้น และทุกภาษาจะมีคำอีกชนิดหนึ่งซึ่งถูกนิยามไว้แทนที่คำต้องห้าม เหล่านี้เพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงคำต้องห้ามโดยตรง คำใหม่ที่ถูกนิยามไว้แทนที่นี้เรียกว่า คำรื่นหู เป็นการใช้คำว่า "ลื้นใจ" แทนคำว่า /ta:ŋ/ หรือการใช้คำว่า "เต็ดออกไม้" แทนคำว่า /jīaw/ เป็นต้น วิทยานิพนธ์นี้มุ่งที่จะศึกษาคำรื่นหูที่ใช้แทนคำต้องห้ามในภาษาไทยจำนวน 11 คำ อันได้แก่ /hia/, /ta:j/, /mārenŋ/, /jēt/, /khuaj/, /hī:/, /nom/, /mōj/, /khī:/, /jīaw/ และ /tōt/

ผลการวิจัยพบว่าคำรื่นหูในภาษาไทยมีลักษณะลักษณะ 4 ประเภทคือ คำรื่นหูประเภทเดียวกัน คำต้องห้าม เป็น คำว่า "ชี. เอ" หรือคำว่า "มะเสิง" แทนคำว่า /mārenŋ/ คำรื่นหูประเภทคำศัพท์ต่างประเทศ เป็นคำว่า "เดด" มาจาก dead ซึ่งใช้แทนคำว่า /ta:j/ คำรื่นหูประเภทความหมายของคำ เป็นคำว่า "เสียชีวิต" แทนคำว่า /ta:j/ คำรื่นหูประเภทลุกท้ายได้แก่คำรื่นหูประเภทอุปสัชชาติ เป็น การใช้คำว่า "ตัวเงินตัวหอง" แทนคำว่า /hia/

ในการวิเคราะห์ความหมายตรงและความหมายแฝงของคำรื่นหูพบว่า ความหมายของคำรื่นหูหมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมซึ่งอยู่เบื้องหลังลักษณะนี้ เช่น สตั๊ด กระมายาติ ความลุข ความรัก ส่วนความหมายแฝงนั้นพบว่ามีความหมายแฝงถึง ความลุลวะ เป็นในคำว่า "อวัยวะสีบพันธุ์" หรือความรัก เป็นคำว่า "ร่วมรัก" หรือความลุข เป็นคำว่า "ไปลัวรค์" เป็นต้น

ผู้วิจัยพบว่า ความหมายเหล่านี้ลักษณะท่อนถึงคำนิยมที่ลักษณะในสังคมไทยเป็นความเชื่องค้าง ความลุข ความรัก ความเมื่องนาค และโลกศัพท์ไทยที่ลักษณะ 2 ประการคือ โลกแห่งความแตกต่างระหว่างภาษาและภาษา และโลกแห่งบุญและบาป

ศูนย์วิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา ภาษาค่าลัศร
สาขาวิชา ภาษาค่าลัศร
ปีการศึกษา 2532

ลายมือชื่อนิสิต //..... หมายเหตุ //.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา O. Dr.

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

KAEWCHAI CHARNCHAROEN : EUPHEMISM IN THAI. THESIS ADVISOR : ASST.
PROF. AMARA PRASITHRATHSINT, Ph.D. 108 pp. ISBN 974-577-453-7.

This thesis aims at describing the characteristics of euphemic words in Thai, analyzing their denotative and connotative meanings and studying Thai values and world view reflected in these words.

All languages including Thai have a certain kind of words called taboo words -- words that are forbidden to speak because they are considered to be sacred, vulgar, obscene or unpleasant. These words, which usually refer to superstition, disease, death, sex and excretion, are normally substituted by euphemism, for example /s̥inčaj/ "end-heart" for /ta:j/ "dead", /dètdžkmá:j/ "pick-flower" for /jiaw/ "to urinate". This thesis focuses on euphemic words that are associated with 11 taboo words in Thai: /hia/ "water moniter regarded as a creature of ill omen", /ta:j/ "dead", /máren/ "cancer", /jét/ "make love", /khuaj/ "penis", /hi:/ "vagina", /nom/ "breast", /mɔj/ "hair of sex organ", /khī:/ "to defecate", /jiaw/ "to urinate" and /tōt/ "to break wind".

The study shows that there are four ways of forming a euphemic word in Thai : distortion of a taboo word by abbreviation or phonetic corruption such as /si:e:/ or /másen/ for /máren/ "cancer" ; using a foreign word, as /dé:t/ (from English "dead") for /ta:j/ "dead" ; understatement, as /siachiwit/ "lose-life" for /ta:j/ "dead" ; and use of metaphor, as /tuaŋøntuathɔ:g/, "body-silver-body-gold" for /hia/ "water moniter regarded as a creature of ill omen".

The analysis of the meaning of the euphemic words shows that the denotative meanings usually refer to abstract and concrete objects like animals, nature, happiness and love. And the connotative meanings are politeness, love, happiness, etc. All these meanings reflect Thai significant values, such as prosperity, happiness, love, power and also reveal two aspects of Thai world view : the world of discrepancy between men and women and the world of merit and demerit.

ศูนย์วิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา ภาษาค่าลตรง
สาขาวิชา ภาษาค่าลตรง
ปีการศึกษา 2532

ลายมือชื่อนิสิต Nante ๒๕๓๑/๙
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา Q.D.M.W
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

๔๑

ความรักของแม่

ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากบุคคลต่าง ๆ ซึ่ง
ผู้วิจัยได้ขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.อมรา ประลักษณ์รัตน์สินธุ อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ผู้ชี้ช่องทางให้คำปรึกษา ชี้แนวทางและตรวจแก้ไขเนื้หาของวิทยานิพนธ์นี้ด้วยความ
เอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง และท่านยังได้ให้ข้อคิดที่มีคุณค่าและช่วยสร้างกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอ
มา ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.ปราสาท ภูหลวงวัฒน์ และอาจารย์ ดร.ชลิตา โรจนวัฒน์ ผู้
ชี้ช่องจากจะตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นแล้ว อาจารย์ทึ้งสองยังได้กรุณาให้คำ
ตักเตือนและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.เพียรศิริ
วงศ์วิภานนท์ และ ผศ.ดร.ธีระพันธ์ ล.ทองคำ ผู้ค่อยห่วงใยและให้กำลังใจอยู่เบื้องหลัง และ
ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาภาษาศาสตร์ ผู้ให้ความรู้แก่คิชช์ด้วยความ
มุ่งมั่นและความเอาใจใส่อよ่างจริงใจ

ขอกราบ คุณพ่อสกิตต์ จันทร์เจริญ ด้วยความขอบพระคุณอย่างลึกซึ้งสำหรับความรัก
ความเชื่อมั่น และความอดทนตลอดเวลาอันยาวนาน ขอบคุณคุณป้า น้ำ พี่ ๆ และน้องสาว
ทึ้งสองสำหรับกำลังใจและความรู้สึกที่ดึงดูม ขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นภาษาศาสตร์ทุกท่าน และ คุณ
อรอนุมา บูรณะชัยทวี ขอบคุณคุณแม่ท่าน ภิกษุโภสสินวัฒน์ ซึ่งได้ช่วยพิมพ์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยความ
ประณีตและความเอาใจใส่

ในท้ายที่สุด ขอกราบคารวะแด่ดวงวิญญาณของคุณแม่และคุณยายสำหรับแรงบันดาลใจ
ความห่วงใย และการรอคอย

๙๔

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
กิจกรรมประจำ.....	๗

บทที่

1. บทนำ.....	1
1.1 ปัญหาและที่มาของการวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	3
1.3 สมมุติฐานการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้.....	8
1.7 คำจำกัดความ.....	9
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 การศึกษาเกี่ยวกับคำรึ่นหู.....	10
2.1.1 การศึกษาที่ให้แนวคิดเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่ล้มพันธ์กับ คำรึ่นหู.....	10
2.1.2 การศึกษาคำรึ่นหูในภาษาไทย.....	11
2.1.3 การศึกษาคำรึ่นหูในภาษาอังกฤษ.....	14
2.2 การศึกษาค่านิยมและโลภกัศน์ที่ละท้อนในภาษา.....	22
3. ที่มาและลักษณะของคำรึ่นหูในภาษาไทย.....	27
3.1 คำรึ่นหูเกิดจากคำต้องห้าม.....	27
3.2 ที่มาของคำรึ่นหู.....	28

บทที่		หน้า
3.2.1	คำรีนหูเพื่อจัดความกลัว.....	29
3.2.2	คำรีนหูเพื่อความหมายสม.....	30
3.2.3	คำรีนหูเพื่อความสุภาพ.....	31
3.3	ประเภทของคำรีนหูในภาษาไทย.....	32
3.3.1	คำรีนหูประเภทตัดแปลงจากคำต้องห้าม.....	33
3.3.2	คำรีนหูประเภทคำศัพท์ต่างประเทศ.....	34
3.3.3	คำรีนหูประเภทลดความหมายของคำ.....	35
3.3.4	คำรีนหูประเภทอุปลักษณ์.....	37
3.4	สรุป.....	38
4.	ความหมายของคำรีนหูในภาษาไทย.....	40
4.1	ความหมายในภาษา.....	40
4.2	ความหมายตรงของคำรีนหู.....	42
4.2.1	ความหมายที่อ้างถึงลิ่งที่เป็นรูปธรรม.....	42
4.2.1.1	อวัยะในร่างกายมนุษย์.....	43
4.2.1.2	สัตว์.....	43
4.2.1.3	ธรรมชาติ.....	43
4.2.1.4	สิ่งของและอื่น ๆ.....	44
4.2.2	ความหมายที่อ้างถึงลิ่งที่เป็นนามธรรม.....	45
4.2.2.1	ความเชื่อ.....	45
4.2.2.1.1	ความเชื่ออันเนื่องมาจาก ศาสนา.....	45
4.2.2.1.2	ความเชื่อเหนือธรรมชาติ..	45
4.2.2.2	ความสุข.....	47
4.2.2.3	ความรัก.....	47
4.2.2.4	ความดี.....	47
4.2.2.5	การบ่งเฉพาะเพศ.....	48

บทที่		หน้า
	4.2.2.6 การเต้นทางหรือการเคลื่อนที่.....	48
	4.2.2.7 การสื้นสุดหรือการหมดสภาพ.....	48
	4.2.2.8 การกระทำ.....	49
	4.2.2.9 ความหมายอื่น ๆ.....	49
4.3	ความหมายแห่งของคำรีนหู.....	50
	4.3.1 วรรณลักษณ์ [+ สุภาพ] [- สุข].....	52
	4.3.2 วรรณลักษณ์ [+ สุภาพ] [+ สุข].....	52
	4.3.3 วรรณลักษณ์ [+ รัก].....	54
	4.3.4 วรรณลักษณ์ [+ อ่านใจ].....	55
	4.3.5 วรรณลักษณ์ [+ สำคัญ].....	56
	4.3.6 วรรณลักษณ์ [+ มั่งคั่ง].....	56
	4.3.7 วรรณลักษณ์ [+ มงคล].....	58
	4.3.8 วรรณลักษณ์ [+ สวยงาม].....	59
5.	ค่านิยมและโลก관ศัพท์ที่สละท่อนในคำรีนหู.....	60
5.1	ค่านิยมที่สละท่อนจากคำรีนหู.....	61
	5.1.1 ความสุภาพ.....	61
	5.1.2 ความสุข.....	62
	5.1.3 ความมีอ่านใจ.....	62
	5.1.4 ความรัก.....	63
	5.1.5 การให้ความสำคัญแก่ เพศชาย.....	64
	5.1.6 ความมั่งคั่ง.....	65
	5.1.7 ความเชื่อในพุทธศาสนา.....	66
	5.1.8 ความเชื่อในลีง เนื้อธรรมชาติ.....	67
5.2	โลก觀ศัพท์ที่สละท่อนจากคำรีนหู.....	68
	5.2.1 โลกแห่งความแตกต่างระหว่างชายกับหญิง.....	69
	5.2.2 โลกแห่งบุญและบาป.....	70

บทที่		หน้า
6.	สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	71
6.1	สรุปผลการวิจัย	71
6.1.1	ลักษณะของคำรีนธู	71
6.1.2	ความหมายของคำรีนธู	71
6.1.3	ค่านิยมและโลก관ศัพท์สหกันจากคำรีนธู	72
6.2	การอภิปรายผล	72
6.3	ข้อเสนอแนะ	73
	 บรรณานุกรม	 75
	ภาคผนวก	79
	ประวัติผู้เขียน	108

ศูนย์วิทยบรังษยการ รุพาลงกรณ์มหาวิทยาลัย